

عنوان مقاله:

مروری بر خواص فارماکولوژیک، سمیت و شناسایی آمیگدالین در گیاهان

محل انتشار:

هشتمین همایش بین المللی طلای سبز (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

حبیبه کلهر - دکتری داروسازی (کارشناس معاونت غذا و دارو دانشگاه علوم پزشکی البرز)

علی اکبر صفری - دکتری داروسازی (کارشناس معاونت غذا و دارو دانشگاه علوم پزشکی البرز)

خلاصه مقاله:

آمیگدالین، یک گلیکوزید سیانوژنیک است که در گیاهان خانواده کاپریفولیاسه، میموزاسه، اوله آسه و روزاسه، در هسته و دانه میوه هایی همچون سیب، زردآلو، بادام، گیلان، آلو و هلو و... می تواند یافت شود. ویژگی اصلی گیاهان سیانوژنیک توانایی آنها در ایجاد سیانید هیدروژن سمی است، هنگامی که آنزیم های گیاه (β -glucosidases and α -hydroxynitrile lyases) در معرض گلیکوزید های سیانوژنیک ناشی از آسیب و یا جویده شدن بافت گیاهی قرار می گیرند. آمیگدالین دارای خواص ضد سرطان است و در درمان بیماری هایی همچون کنترل آسم، تقویت سیستم ایمنی، تاثیر در روند آپاپتوز فیبروبلاست کلیه در انسان، مهار هایپرگلیسمی، اثرات محافظت کننده بر ریه در آسیب القا شده توسط LPS و همچنین استفاده از آنالوگ های آن در تنظیم سیستم ایمنی در سلول های کراتینوسیت انسانی، نقش بسزایی داشته است. اگرچه استفاده از آن در حال حاضر به دلیل سمیت حاصل محدود گردیده است. برای استخراج آن میتوان از روش هایی همچون اولتراسوند، سوکسله با متانول، استخراج چند مرحله ای با سیتریک اسید استفاده نمود و برای اندازه گیری آن میتوان از روش HPLC بهره برد. مدت هاست برای کاهش سمیت این گیاهان قبل از مصرف، از روش هایی همچون پوست کندن، خرد کردن، آسیاب کردن، رنده کردن، خیساندن، تخمیر کردن، جوشاندن، خشک کردن، استفاده می شود.

کلمات کلیدی:

آمیگدالین، گلیکوزید های سیانوژنیک، گیاهان سیانوژنیک، سیانید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/910170>

